

AMIT MEGÉRTETTEM A KIO-BÓL

1. rész: Miféle ország az Isten Országá

Egy cikksorozatot szeretnék írni a KIO-ból (Bulányi György: Keressétek az Isten országát). Nagyképűen hangzik ez a cikksorozat szó, inkább egyfajta numerusonkénti summának nevezhetném. Egy ilyen nagyszerű írást (KIO), életművet, nem elég olvasni. Többször kell elolvasni, folyamatosan olvasni kell, főleg annak, akit megérintett Jézus életműve és meg akarja érteni, hogy mit jelent helyesen szeretni önmagunkat, és a megértésen túl, tenni is akarja, helyesen akarja tenni. Most úgy gondolom Isten is önmagát akarta szeretni, amikor belefogott a teremtésbe. Miért teremtett minket? Olyan egyedül érezhette magát, mint én, most, így pár nélkül. Belekezdett a teremtésbe és rögtön feladatul nem kevesebbet vállalt, minthogy mindentadóan teljes anyai szeretettel szereti teremtményeit. Bele kell-e kezdenünk nekünk is a teremtésbe? Hát legalább egy önfenntartóbb életmódba biztosan.

Olvasom a KIO-t, nem csak egyedül, hanem közösségeimmel is. Meg akarom érteni Jézust. Gyurka bácsi a kezembe nyomta, hát elkezdtem olvasni. Eljutottam a második kötet végéig, amikor bekerültem egy közösségbe, ahol a KIO feldolgozása volt a fő téma. Ó hát én már ezt olvastam - gondoltam, mégsem tudtam egy jó kérdést feltenni úgy, hogy ismét el ne olvastam volna az adott részt. Hogy lehetek ilyen buta, hogy minden kiesik a fejemből. Ami nagyon érdekel, az valahogy jobban megmarad. Tehát nem érdekelt, csak muszájból olvastam? Nem tudok erre egyértelmű igennel vagy nemmel válaszolni. Most úgy gondolom, foglalkozni akarok vele, de úgy, hogy a lehető legtöbb megmaradjon, ezért részenként haladva írok egy summát belőle, ami megérintett, vagy amit nem értek vagy nem értek vele egyet.

De, hogy ne legyek egyedül, mert az ember egyedül semmit nem ér, megpróbálom vitaindító cikksorozatnak publikálni. Aki úgy érzi, van mondanivalója, véleménye, válaszai, ossza meg velem és a többi érdeklődővel. S remélem, lesznek olyanok is, akik kedvet kapnak, hogy elolvassák ezt a remekművet, a KIO-t. Sokszor gondolok vissza 5-10 évvel ezelőtti magamra, és jövök rá milyen buta, éretlen voltam mai önmagamhoz képest. Tehát fejlődőképes vagyok, örülök neki. Várakozással teli örömmel készítem ezt a jelenlegi tudásszintemnek megfelelő KIO summát. Mennyire változtat meg, alakítja át gondolkodásomat? Remélem annyira, hogy többet tudjak adni.

Prélude

Feladatunk egy olyan szemlélet megértése és magatartásmód elsajátítása, amelyet Jézus örömhírében tanított. Ez az örömhír Isten Országában élők és élni akarók szemlélet és magatartásmódja. Jézus megmutatta és megtanította nekünk, mit kell tennünk (milyen magatartást kell felvennünk), ahhoz, hogy bejussunk Isten Országába. Elénk élte a hogyanját is, tehát alapvetően feladatunk, hogy megismerjük, megértsük Jézust, és a megértettek szerintire alakítsuk magatartásunkat, cselekedeteinket. Hogy ezen az úton elinduljunk, a lehető legjobban meg kell ismerkednünk azzal a világgal, és szabályaival, ahová be akarunk jutni. Első olvasatra az ország és a világ szó különböző értelmezései kavarnak bennem. Tisztázásképpen összegyűjtöm mik is ezek a kifejezések, elnevezések – mert egyértelmű, hogy szükséges alkotott fogalmainknak nevet adni, hogy kiigazodjunk közöttük és hivatkozhatunk rájuk.

Elnevezések, amelyek fogalmait meg kell értenünk:

Isten Országá;

Sátán Országá;

Evilági Ország.

Kezdjük rögtön az utolsóval: Evilági Ország, amibe nem tartoznak bele a nem evilági országok. Tehát a világ szó egyértelműen egy nagyobb egységet jelent, mint az ország szó. És talán úgy célszerű csoportosítani vagy halmazt készíteni, hogy a világ tartalmazza az ő országait. Több világ is van és mindegyik tartalmazhat több országot is. Így tehát az „evilági” jelenti a földet és a rajta lévő (földrajzi) országokat, vagyis mindent, amit materiális világnak (kézzelfogható anyagi) hívunk. Meghatározás: http://wikiszotar.hu/wiki/magyar_ertelmezo_szotar/Vil%C3%A1g szerint: világ (főnév): 1. a föld és a rajta lévő összes ország és ember együtt.

Ennek az ellentéte: a nem evilági, tehát immateriális (minden létező érzékfeletti) világ. Ezen országok közül pedig az egyik Isten Országá: ἡ βασιλεία ἢ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. (Jn 18,36), amelyből a κόσμος, -ou szó jelentése: világ, világrend, és nyelvtanilag a κόσμου szó hímnem, egyes szám, birtokos eset: világot jelent. Így nyersen fordítva: „Az én királyi uralmam nem e világból való”.

Jézus nem akarja, hogy elhagyjuk ezt a világot, hanem arra kéri atyját, hogy védjen meg minket a rossztól, (Jn 17,15). Jézus azt mondja: „Az Istennek királysága nem szemmel láthatóan jön el nem

mondhatják majd azt: Lám itt, vagy amott van. Lássátok, az Isten királysága bennetek van." (Lk 17,20-21) Ha az Isten királysága az Isten országában van és ez bennünk van, akkor következőképpen átfedésben kell lennie az evilági országokkal, mivel meghatározásunkban az emberek is beletartoznak Evilág-ba. Tehát nem Evilági Országból való, de nincs kizárva, hogy még Evilági Országban élőként, ne tartozhassunk bele és legyünk benne Isten Országában. Tehát csak rajtunk fordul, hogy Isten Országához tartozunk, vagy nem, hiszen magatartásunk határozza meg. Így, tudhatjuk már azt, hogy Isten Országa és az Evilági Ország nem állnak szemben egymással.

Most nézzük meg a Sátán Országát. Ha nem Evilági Ország, tehát ez az ország is immateriális (minden létező érzékeletti) ország, akkor mért ajánlja fel Jézusnak az Evilági Országokat (Mt 4,8-9) mintha sajátja lenne, mintha az ő országa lenne? Vajon beleértette-e a Sátán az emberek összességét is az Evilági Országok felajánlásakor? Jézustól tudjuk, hogy a Sátánnak is van Országa, amely Isten Országa ellen dolgozik. Jézus viszont a Sátán Országa ellen dolgozik. S a Sátánt Evilág fejedelmének mondja (Jn 14,30). Hogy lehet ez? Most akkor azonos az Evilági Ország, és a Sátán Országa? Ha teljesen azonos lenne, akkor Jézus összegyűjtené és elvinné övéit. De csak arra kéri Atyját, hogy védjen meg minket a rossztól. Jézus Evilág világhatalmának nevezi magát (Jn 8,12). De azt is közli velünk, hogy van egy nagyhatalom is a világban, a sötétség. Ami ellen úgy tudunk küzdeni, ha követjük Jézust és a világhatalom fiai leszünk.

Tehát Evilági létünk lehetővé teszi, hogy döntsünk, melyik országba akarunk tartozni, Evilág határain kívül is, azaz részei lehetünk olyan országoknak is (egyszerűen cselekedeteink által meghatározott magatartásunkkal), amelyek nem Evilágból valók. Ebből következik, hogy az ember nem lehet csak materiális lény. Ha így gondolkodunk, akkor az Evilági Ország Isten és a Sátán közös működési területe, sőt a mi emberi világunk működési területe is. Milyen viszonyban vannak ezek az országok egymással? Jézus Evilági Országba jött és azt akarja, hogy az emberek a világhatalom fiai legyenek, s a Világ Fejedelmétől, a sötétségtől, Evilág nagyhatalmától, óv minket. De a döntés a miénk. Evilági országban él fizikai testünk, de dönthetünk, hogy szellemünk melyik országhoz tartozzon Isten Országához, a világhatalomhoz vagy Sátán országához, a sötétséghez. Mindkét ország bennünk él, rajtunk fordul, hogy magatartásunkat melyikhez igazítjuk.

Így fogalmaink átrendeződnek és kétféle Világot tudunk megkülönböztetni: Evilági-Isten Országát, és Evilági-Sátán Országát. Talán még ezek is összefolynak, mert tapasztalom magamon, hogy mindkettő megvan bennem és egyszer Isten Országához közeledek, aztán hirtelen megfordulok és a Sátán Országát erősítem. Hogy melyikhez tartozom jobban? Úgy szeretném, hogy Isten Országához és Sátán Országa teljesen szűnjön meg bennem. De elég erős vagyok-e, ahhoz, hogy vágyaimat legyőzzem, és előítélet nélkül, felebarátom életét, - akár csak pillanatnyi helyzetén javítva -, jobba tegyem? Néha sikerül, inkább ritkábban. Szeretném, hogy egyre többször sikerüljön! Csak rajtam fordul! A szívemben azt érzem, minden ismeret, könyv, és tanulás nélkül is, ha bántok valakit az bennem is rossz érzést kelt. Ha adok, ha szeretek, az nekem is örömet okoz. Szeretnem kell tehát magam, hogy egyre több ilyen örömöm legyen, s keresztmet elfogadva követhessem Jézust. Ezért meg kell ismerkednem vele (aki már több mint 2000 éve elhozta az örömhírt), hogy megtudjam honnan jött, miért jött, mi az út oda. Ismerjük meg Jézus Országát! Ebben segít nekem a KIO! És Neked?

2.rész: Az Isten fiává tette magát

Mi lehetett az ok, amiért Jézus fogja magát és elmegy unokabátyjához, és megkeresztelkedik? Belső nyugtalanság vagy megézés? Vagy az, ami velem is történik: Akarom tudni, mit tegyek, mi az életfeladat. Amit eddig csináltam és most is teszek, az nem tölt el békességgel, sokkal inkább nyugtalansággal. Volt-e előtte Istenkapcsolata? Megkeresztelkedésekor olyan Istenélményben lehetett része (Mk. 1,11), ami elindította a messiási úton és meggyőződésévé vált istenfiúsága. Vágyakozom én is ilyen istenélményre, de vajon megkönnyítené döntéseimet? A szabad akarat korlátozása-e egy ilyen isteni beavatkozás? Ez a kérdés megingatja bennem Jézus keresztelkedésekor történt eseményeket. Ha létezik ilyen csoda, nem válna egyértelművé bárki számára, hogy Isten van, és azt kell tennem, amit Ő akar, ha akarom, ha nem? Nem válna egyértelművé, hogy felettem álló és alárendeltje vagyok? Értelme lenne ennek: „Ha valaki első akar lenni, mindenki között utolsó legyen, mindenkinek kiszolgálója.” (Mk. 9,35)? Márpedig ezzel a jézusi mondattal szeretném felruházni az én Istenemet.

De nézzük meg részletesebben:

Maival ellentétben Isten létezése nem volt kérdéses Jézus idejében, Izrael népe még azt is tudta, hogy csak egy igaz Isten van, az, AKI VAN. Az, aki kiválasztotta őket. Az, aki megmondta prófétáiknak, törvényhozóiknak, hogyan kell neki tetszően élniük, hogy haragja ne sújtsa le rájuk. Ami évszázadokon keresztül mélyen beleivódott génjeikbe.

Ekkor jön egy nép, mely igába hajta őket, saját, Istentől kapott földjükön. Miért nem tesz semmit? Miért nem segít, minden áldozat és ima ellenére sem? Elképzelem milyen nyomás hatása

alatt lehettek vezetőik, a főpapok és a vének. Kínjukban nyúlhattak a régi próféciákhoz, hogy megnyugtassák a népet (ezzel persze biztosítva féltett pozíciójukat is), és fenntartsák a reményt? Vajon meddig lehet egy igába hajtott népet reménnyel ellátni? Hogyan érinthette Jézust ez a helyzet? Bizonyosan a legtöbben tenni akartak valamit, gondolom ő is, hát tette, amit jónak látott. Elment unokabátyjához és megkeresztelkedett.

Mit jelentet ez a megkeresztelkedés? Egy döntést: elmegyek, és mint egyetértő és támogató unokabátyám mellé állok?

Mit jelentett ez a döntés akkor?

Jézus 33-34 éves korában megy el Jánoshoz. Ekkorra már mindent megtanult, részletesen ismerte az írásokat és azok magyarázatait. Ismerte az elfogadott istenképet. Amit János is elfogadott és hirdetett.

Idézet Delitzsche: „Die grosse Tauschung” könyvéből:

„Zsidó prozelita létére, zsidó környezetben, zsidó hallgatók előtt lépten-nyomon a törvényre, a prófétákra és a zsoltárookra kellett ugyan hivatkozni, ezeket ismernie kellett s az erőviszonyokra való tekintettel bizonyos kegyelettel is kellett kezelnie őket, a lényegben azonban a legellentétebb álláspontra helyezkedett az Ószövetséggel szemben, mert követeléseit módosította, vallási és erkölcsi elveit pedig annyira megtagadta, hogy nekünk ma már tulajdonképpen nem is kell elszakadnunk az ószövetségtől, mert ezt Jézus régen megcselekedte.”

János üzenetének lényege ez volt: Bánjátok meg bűneiteket! Fussatok a közelgő harag elől. Ő is várta a Messiást, türelmetlenül kereshette a megoldást, mért nem jön már. Ismerte az írásokat, törvényeket. Tudta, hogy ő nem nagy próféta, mint Illés. De tisztában volt azzal is, hogy milyen bűnösök, nem különben a vezetőik, írástudók, papjaik is. Akik ugye nagyon nem örültek ennek a nyilvános kitergetésnek. Ki örül annak, ha szembesítik bűneivel? A hatalmasok főleg nehezen viselik, ha lejáratják őket a nép előtt. Ezért köreikben János sem lehetett eredményes. De többségben mégis azok voltak, akik a törvények (ha nem is maradéktalan) betartása ellenére is, bűnbánólag János elé járultak. Mi indíthatta őket erre?

„A faji összetartás zsidó értelmezése igen mély volt. A zsidók nem csak abban hittek, hogy az apa bűnei a gyermekeit is sújtják, hanem erősen hitték azt is, hogy egyetlen egyén bűne is elátkozhatja a nemzetet. Ennek megfelelően, a János keresztelésének magát alávetők közül nem mindenki tekintette magát bűnösnek a János által emlegetett különös bűnökben. Sok istenfélő lelket is megkeresztelt János Izráel javára. Ők attól féltek, hogy valamilyen fel nem ismert bűnük késleltetheti a Messiás eljövételét. Úgy érezték, hogy egy bűnös és átok sújtotta nemzetbe tartoznak, és azért jelentkeztek a keresztelésre, hogy ezzel a cselekedetükkel a faji vezeklés gyümölcseit meghozzák.” (Urantia)

János bűnbánatra hívása, bemelegítési jelképes cselekedethez kötve, jelenthette számukra a megtisztulást, mely eredményeképpen, Isten megjutalmazza őket és elküldi a Messiást. Isten /Jahve/ ítéletet fog tartani a közeli jövőben és lezárja az emberi történelmet, mégpedig kemény igazságossággal: büntetéssel és jutalmazással. Vajon Jézus elfogadta ezt a sodró erejű, felrúzni akaró Jánost és az általa megoldásnak felkinált vallási cselekményt és ennek az egyetértésnek kifejezéseként merítkezett be nála? Vagy csak mélyen átélte az eseményt (?) a következőképpen: Isten éltet, miként a vízből felbukkanó bemelegítőt élteni a levegő. Meghalni az eddigi életnek, újjá születni valami szebbre, jobbra, Istennek tetszőbbre. Talán ez a mély átélés eredményeként vitte őt a szellem a pusztába?

Mit jelent ez a döntés ma? Elfogadom, hogy van lehetőségem dönteni. Beállok és szolgálom a mammont istenítő multikat, esetleg csak annyival, hogy kiveszem a részem az általuk teremtett életmódból, ami csak ennek a kényelmes életmódnak a fenntartásáért való, érték feletti többletmunka árán valósítható meg (pl: kifizetem a városi mértékű rezsit, óvónők nevelik gyermekem. Vagy elhagyom a várost és megteremtem családom szükségleteinek megfelelő életmódot: megtermelem az enivalónkat, megdolgozom a szükséges energiánkért. De mindezek mellett időm van szeretteimre!

Vajon Jézus várta a Messiást? Minden bizonnyal igen. Váratlanul érte-e keresztelkedésekor, a benne felébredő felismerés? Biztosan. A hatás rendkívüli helyzetet teremtett. Elmegy a pusztába, hogy átgondolhassa: ki is ez a Messiást nem küldő Isten, mit vár tőlem, ki is vagyok én, mi a feladatom? Minden emberi gyengeség is kevésnek bizonyul ezek után. Meg tudja-e érteni, el tudja-e fogadni egy ember: Az élő Isten Fia vagyok? Ekkora felelősséget nem könnyű felvállalni, elfogadni. Nekem még a 40 nap is kevés lenne. Ha összeszámolom mennyi időt szánok Istenre, istenkapcsolatom építésére egy hónapban, még a 4 órát is alig-alig tudom összeszedni. Szégyelljem magam vagy kifogásoljam, hogy nem volt még istenélményem? Egyelőre nem is szeretnék Istenélményt! Hiszen nem dolgoztam meg érte. Szégyellem magam, amikor ezt olvasom: „Atyám mostanáig munkálkodik, én is munkálkodom.” (Jn. 5,17) Hisz ki vagyok én, hozzájuk képest? Van bátorságom még mindig nem munkálkogni?

Jézus valami ilyesmit érezhetett keresztelkedésekor: nem vagy Te csak egy egyszerű ember, hanem: „Te vagy az Én szeretett Fiam”, feladatot adtam neked, de a döntés a tiéd. Jézus elég erős volt, ahhoz, hogy feldolgozza és valóságnak élje meg ezt az érzést, s 40 nap után, saját döntését meghozva, így válaszoljon a hívásra: „Te vagy az én szeretett Atyám, teljesítem akaratomat”. Mért nem vagyok ilyen erős?

3. rész: Az időtlen belép az időbe

Milyen lehetett Jézus Istenképe a megkeresztelkedés előtt? Valószínűleg nem térhetett el - a nagy nyilvánosság előtt biztosan nem - Izrael népének elfogadott Istenképétől. Különböző nyoma maradt volna. De csak annyi nyom maradt, hogy 12 éves korához képest kiemelkedően értelmes volt. Vajon a pusztában eltöltött 40 nap változtatta meg eddigi istenképét, annyira, mintha gyökeresen kitépték volna a másikat? Hogy tudott ekkora meggyőződést érezni arról, hogy az új istenkép az igazi, azt kell hirdetnie? Hiszen a régibe született bele, azon nevelkedett, szükségképpen beleivódott ereibe. Belegondolok, hogy jön valaki egy új istenképet hirdet, mély meggyőződéssel. Fel tudnám-e cserélni rá a meglévőt? Reménytelen vállalkozásnak tartanám az biztos.

Izrael népe egyre türelmetlenebbül várta a Messiást, aki Istentől fog jönni és feladata megszabadítani őket, a választott népet, a rabigától. De nem is hibázhatnak személyében, mert a megtorlás hatalmas. Tudták jól, hogy 5 római katona halálának 5000 izraeli az ára. Tehát rendkívül nagy a kockázat, mind az urak, mind a nép terhére.

Jézus azonosulni tud istenfiúságával. Miért? Istenélménye meggyőződésévé tette? (Jn 8,42) Ha el tudom fogadni, és hittel, mély meggyőződéssel gondolom, sőt nemcsak gondolom, hanem tudom is, hogy Isten fia vagyok, akkor egyértelmű számomra, hogy Ő küldött, tőle jöttem, felülről jöttem, az időtlenből az időbe, az Ő akarátát (amely az én akaratom is) kell teljesítenem.

Mi is volt ez az akarat (kinyilatkoztatás)? Hát az, hogy tuják meg: Nem olyan vagyok, mint amilyen az istenképek. Szeretett fiamat küldöm, hogy megtudhassátok tőle, milyen is vagyok valójában. Jézus tanítása fellebbentette a fátylat az Isten időtlen életéről, be is számol ennek az időtlen életnek a tartalmáról. Erről olvashatunk a KIO további fejezeteiben.

4. rész: Az Atyától a Fiúig

Mit jelent igazán ismerni valakit? (Mt. 11,27) Sokszor hangoztatjuk: őt ismerem. Mit jelent ez? Egyszer láttam, bemutatják, tudom a nevét. Reggelente együtt futunk. Néha együtt ebédelünk. Egy suliba járunk. Munkatársam. Feleségem. Szüleim. Gyermekeim. Hogyan dönthetem el, kit ismerek igazán? Mondják: Lakva ismerni meg az embert. Kevés emberről mondhatjuk el, hogy lakótársak voltunk hosszabb, rövidebb ideig. Azt hiszem nem elég az együtt lakni, hanem a minőségi együttlételem (odafigyelés a másakra) ideje számít. Ki volt az, akire a legtöbbet figyeltem? Ő az, akit igazán ismerek? Belegondolva eddigi életembe, azokat ismerem a legjobban, akiket legtöbb helyzetben meg tudtam figyelni, a legtöbb időt töltöttem el figyelmemet nekik szentelve, és a legtöbb időt töltöttem el velük úgy, hogy ők figyeltek rám. Kell-e ez az oda-vissza kapcsolat a megismeréshez? Úgy gondolom, igen. A szeretetkapcsolat alapja is ez az oda-vissza figyelem odaajándékozás. Jézustól halljuk, hogy csak az Atya ismeri a Fiút (Lk. 10,22). El tudom képzelni, hogy igaza van, hiszen megállapíthatjuk, hogy nagyon is fontos az eltelt minőségi idő mértéke. Az időtlen Atya, Fiút ismerése, sokkal több lehet, mint a mi szerény kis időbeli ismerésünk (Jn. 17,24).

Így azt is meg tudom érteni, hogy szeretetkapcsolatuk minősége is óriási lehet a mieinkhez képest. Mindig is érdekelt, vajon mért volt nőtlen Jézus. Hát itt az első indok. Így már teljesen el tudom fogadni, hisz igazi szeretetkapcsolatban élt az Atyával. Tulajdonképpen minden ember erre vágyakozik, legalábbis én már nagyon. Hogyan találhatom meg Őt, akivel egy ilyen szeretetkapcsolatot ki tudok építeni? Csak Istennel épülhet ki egy ilyen szeretetkapcsolat? Mit kell tennem, hogy részese lehessen egy ilyen szeretetkapcsolatnak?

Érdekelnek a válaszok? A KIO-t olvasva Te is megtalálhatod, de a folytatásban tovább keresem a válaszokat. Kérlek, ha olvastad a cikket és kérdésed lenne, vagy nem értesz velem egyet, írj: balatom@bmail.hu